

Breviarium Chronologicum Veteris Testamenti Rerum Gestarum

Ab Orbe condito Vsque ad Christum natum Synopses complectens.
Xenivm Academicae Sodalitati Dominorum, B.M.V. Annuntiatae Herbipoli
oblatum

Aetas Regalis : Complectens Synopses Sacræ & Profanæ Historiæ a
Samuelo & Regum Hebræorum initio, usq[ue] ad finem captivitatis
Babylonicæ, & initium Persicæ Monarchiæ

Gartner, Michael

Herbipoli, 1696

Ortus & Occasus Reguorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65112](#)

liarium, an. m. 3516. Regni Balthasaris 22, desolationis Hierosolymitanæ 70, & ultimo, Regni Babylonici 183. eodemque ultimo, regni Cyri & Darij 23 ante Christum 537.

Regnum & Reges Tyrij.

Antiquissima quidem Tyrus est, quam annis 240. ante fundatum Salomonis templum conditam fuisse affirmat Josephus, immò longè adhuc antiquior, si de primo ejus conditu computas queratur; Regum tamen Tyri memoriam præsertim priorum obliteravit vetustas, nec ullius antiquior est, quam Abibali & Irami filii ejus, qui Davidis & Salomonis ætate vixit, & cum ambobus födere amicitiaque conjunctus erat, huic etiam ad templum ædificandum materiem & artifices suppeditavit. Octavus ab Iramo regnasse proditus Ichobalus fivè ETHOBALES Astarte Sacerdos, cuius filiam Izabellem in matrimonium accepit Achab Rex Israëlitarum.

E Unde.

Undecimus ab eodem Irano censetur PYGMALION frater Elisa fuit *Didonis*, à qua Carthago condita, quod vixit circa tempora Ios Regis Judei Post *Pygmalionem* Regnum hoc subsum fuit Babylonis Regibus & cum sum prima vice à *Nabuchodonosore*, obstinata obsidione in 13. annos protracta munitissimam hanc urbem expugnavit & magna expedita vastavit an. m. 3447. contentus usque victoriā, quod sub jugum urbe potentissimā, Tyrios & Sidon Reges spatio 70. annorum clientiæ vectigales haberet. (usque dum Chaldaei à *Cyro* afflitti & attriti forenique funditus eversa Tyre, Sidon quoq; extinctum est ab *Alexandri* an. m. 3722. ante Christum 331.

Regnum & Reges Lydiae

LYDIA à *Lydo* Rege dicta, et meminit Herodotus: licet aliud dios à *Lyd filio Sem* dictos esse vel ortum suum habuisse scribit *Gordius*

940. usque ad annum mundi 3517. 39
ramo cene- biennio ante primam Olympiadem,
er Elisæ fin hoc est an. m. 3276. In hujus regni Re-
condita, qu gibus numerantur præter alios prio-
Regis Junc res ex magna parte ignotos *Argon He-*
m hoc sub- *raclidarum* primus Rex in *Lydia** qui
gibus & en regnavit circa annum mundi 3276. an-
godomfer, q te Christum 777. anno regni Oziae 51.*
3. anampro & post multos *Ardissus* * *Haliates* *
nc urbentas *Meles* * *Candantes* * Heraclidarum ul-
agna ex parte timus in *Lydia** *Gyges* * & *Gygis* pro-
contente es nepos *Crasus* Lydiæ Rex ultimus. Sed
o jugundæ cum Regi Lydoram nec primos re-
os & Sidon ges, nec initia temporis explorata ha-
um clientil beamus, plerique inchoant Regum
isque duni seriem cum Eusebio in *Ardiso*, & pro-
& attriti su ducentus usque ad *Crasum*, qui à *Cyro*
sà Tyre, R captus obiit an. m. 3510. ante Chri-
tum 543, duravit ergò 186.

De Gygi Rege Lydiæ mentionem facit
Cicero, annulum habuisse, à cuius diverso usu
pendebat, ut si vellet, videret ipse omnes
& videretur ab omnibus, sique alii-
ter vellet, & gerendo annulum variaret, ip-
se videntes omnes, notaretur à nemine. Un-
dè proverbio locus est: GYGIS ANNULUS
& quadrat vel in homines inconstantes, vel

E 2

etiam

100 *Aetatis IV. ab ap. m. 2940,*
etiam in fortunatos, qui veluti divini vi-
gulæ, quidquid optant, assequuntur.

De Crajo refertur, quod à Cyrus cap-
tivis & compeditibus & superstruens
norum cum 14, Lydorum filiis impo-
ut vivus cremaretur, Solonem ter inge-
sendo inclamaverit, à quo didicerat
minem ante obitum dici posse beatum,
re cognita Cyrus ipse fortunæ incanta-
tiæ reveritus eum flammis eriperit, cum
que honorificè deinceps apud se retinuerit
quanquam non diu post hac Cyri benedic-
tiæ frui potuerit; brevi enim maxima
contabuisse dicitur ob ingentem cantu-
tem, in quam ex apice honoris decessa
fuit, præsertim etiam quod videlicet
filium suum à Cyro in patris compa-
interfectum, quam necem cum intulit
mater, ipsa quoque ex muro præcip-
se dederit.

Regni Spartanorum Lacedemoniorum Dynastia/ma- da in Peloponeso.

Inchoatur hæc Dynastia à me-
dia Heraclidarum posterorum Her-
alis in Peloponeseum, qui contigit a
m. 2961. *Saulis I. ante Christum 10*
Series eorum qui in Peloponeso

940.
ti dividuntur.
Cyrus capi-
perstruens
iis impo-
ter inge-
didieera-
beatum,
intonit
eripuit, can-
ad se vinceret
Cyrus beatum
a meritoria-
tem can-
oris deponit
videre done-
atris comp-
um intutio-
nro prizip-
ORUM
astia/ew
so.
stia à no-
orum Ha-
contig-
ristum 10
oponeloy
na

uf ad annum mundi 3517. FOR
nārunt ex Euristhenidēs I. EURISTHENES
frater Proclus, à quo linea Proclidarum,
hi quia fratres gemelli erant, ambo
fororibus itidem gemellis Lathria &
Anaxandri filiabus Thersandri nupse-
runt.

Narrat Elianus lib. 12. de animalibus cap.
31. Euristhenem & Proclēm cūm nubere con-
stituit, Apollinem consuluisse, an cur
Græcorum Barbarorumvè affinitate, nup-
tis prudenter illigari viderentur, à quo re-
spousum retulerunt, revertereantur tantum,
unde venissent, in Lacedæmoniam, ubi
cuaque porrò terrarum animal summa fe-
rox & rapax animal, mitissimum gestans oc-
curreret, inde feliciter ac prosperè ducen-
das esse uxores. Huic oraculo obtempe-
rantes cum in Cleonæorū regionem venis-
sent, occurrit illis Lupus agnum portans,
ex quo oraculum Apollinis intellexerunt
atque Thersandi probi viri filias duxerunt.

II. AGIS regnare incepit anno de-
cimo octavo regni David. * III. EC-
HESTRATUS * IV. LEOBOTES
* V. DORISSUS * VI. AGESI-
LAUS, post quos LYCURGUS
Legislator Spartanorum, floruit.

E 3

Fu.

Fuit autem *Lycurgus*, *Eumoni filius*, et
Proclidarum, sive *Euripontidarum* sine,
qui cum regnum obtinere posset, malo
pro tutore procurare *Rempublicam*. Fuit
Polidecte mortuo, qui post *Eunomium* la
cedemone regnabat, Regnum *Lycou*
omnium votis offerebatur, quod illegit
tantisper, dum fratri sui uxorem gravida
ignoravit, deinceps enim Regnum ad eon
ceptum fecutum, siquidem masculus esse
pertinere affirmavit, se autem tutoris loca
Regnum administraturum. Virtutem vo
cem suam & integritatē patefecit, conga
vida mulier, quæ Regina malebat non
quam Regis mater, ei significāseitio
num aboliturā, si is eam veller uia
ducere; Id consilij probare se fixit; se
nuit tamen ne fecutum medicamentis ap
petet, ne sibi illa noceret; sibi curā fore
in lucem editus è medio tolleretur. C
ravat autem, ut parienti adessent fiduci
des, qui natum infantem illicet ad se dñe
rent. Ergo cenante illo cùm Principio
cum allatus esset infantulus, cum *Lycu*
acceptum in regio solio collocavit, &
adstantibus natum illis esse Regem, ga
charilaum vocavit; cūmque regnum be
tis invidiam apud suos purgaret, per
profectus, variorum populorum uili con

Etiam legum, ac civilis disciplinæ formans reportavit in Patriam. Inprimis agrum Spartanum ex æquo partitus est inter omnes: auri atque argenti usum litium ac scelerum causam funditus sustulit: nummis è ferro gravibus inductis; ac ne cuiquam parandarum opum luxus occasionem daret, publicè omnes epulari iussit, duroque victu consuecere. His legibus rempublicam stabilitate nitebatur. Ortâ inter cives gravi seditione, dum fugâ eam declinare studet, Alcander converso capite fortè respectanti oraculum suffudit, quo spectaculo flexis repente ad misericordiam animis, auctor facinoris illiad supplicium deditus, quem Lycurgus in domum acceptum ita lenitate & obsequio sibi devinxit, nemo ut deinceps amicior fuerit. Ad hunc modum publicè receptis legibus, ut ijs æviternitatem adderet, Delphos se ad oraculum profici sci velle denunciat, ac Sacramento cives omnes adgit, nihil eos de legibus mutatueros, antequam revertisset, sic in Cretam abiens usque ad obitum ibidem permansit. Vitam sponte inedia finisse Tertullianus refert, ægrè ferentem, leges à se latas Lacedæmonios mutasse, quia & ossa sua moriens in mare projici jussit, ne ijs Spartam relatis solutos se religione Sacramenti Lacedæmonij crederent.

VIII. TELECHUS * IX. ALCA
MENES * X. POLYDORUS.

Huic propter justitiam cum sum
humanitate coniunctam tantum ho
noris à Lacedæmoniis tributum el
ut quæ publicè obsignari necesse est,
ea Polydori imagine à Magistratus
narentur.

XI. EURIC TATESI,* XII.
ANAXANDER, hic Messenios ex Sparta
Ioponefo expulit * XIII. EURIC
TATES II. * XIV. LEON * XV.
ANAXANDRITES fœdus hinc
buit cum Craeso Rege Lydorum, p
mus etiam ac solus hic ex Spartani
Regibus fuit, qui simul duas habuit
uxores, cum alteram planè invitus de
cere coactus fuisset ab Ephoris, s
quod prior sterilis haberetur. *

XVI. CLEOMENES bellis & v
Storyis insignis sed infelix, quod à su
tandem regno deturbatus seipsum per
insaniam multis vulneribus dilacer
verit & interficerit.

Huic magnis copijs Argos oppugnat
se

usque ad annum mundi 3517. 105
se opposuit Teleilla Poëtria fœmina gene-
rofissima, & seducto fœminarum exercitu,
quos illa ut viros armaverat, fortiter ac vi-
giliter cum copijs suis repulit, unde Argivi
in memoriam hujus facinoris mensis cuius-
que Numenia celebrare consueverunt, ut
mulieres virilibus vestimentis & chlamydi-
bus, viri autem peplis muliebribus amici-
rentur.

I, * XII.
niost. P.
EURIE
ON * IV.
lus his
orum, p.
Spartan
uas habu-
invitus du
phoros, n
ur. *
cellis &
quod alii
eipsum pa
s dilacer
ppugnatur
E 5

XVII. LEONIDAS contra Xer-
xem & Thermophylas fortissimè pugna-
vit, à quo tamen per prodictionem, &
hostium multitudine vietus, occubuit,
& cadaver ejus cruci affixum fuit.*

Stobæus auctor est Xerxem pectus
ejus dissecuisse & cor pilis obsitum in-
venisse

XVIII. PISTARCHUS obiit di-
em suum in ipsis Regni initijs * XIX.
PLISTOANAX * XX. PAUSA-
NIAS * XXI. AGESIPOLIS * XXII.
CLEOMBROTUS vietus ab EPA-
MINONDA * XXIII. AGESIPOLIS
II. * XXIV. CLEOMENES II. *
XXV. AREUS I. multis bellis vari-
ante fortunâ gestis, occidit tandem in
pugna quadam ad Corinthum. In li-
bris

106 *Mtas IV. ab an. m. 2940.*
bris Machabæorum scribitur cum Onias Pontifice societatem junxit. Epistola autem, quam misit ad Oniam priore Machabæor. cap. 12, legitur Regnavit ergo Areus an. m. 3821. ante Christum 232, quo scripta est illa epistola.

XXVI. ACROTATUS * XXVII
AREUS II. posthumus Leonidas utrū tuore anno ætatis 8. morbo absumptus * XXVIII. LEONIDAS II. ad Agido regno expulsus, sed cum studio revocatus, Agidem ex illius captum strangulat. XXIX. CLEOPHATRUS II. * XXX. CLEOPATRUS III. Hic tyrannidem affectus & agnatis è vivis sublati, atque Senatus auctoritate eversa: patrem instituit, inde Achæos bellum ortus, sed ab Antigono vietus ad Ptolomaum Evergetem exul profugit, ius filio Philopatre inani restitutum. Spe delusus, ne evadere posset, in custodia conclusus est: Cleopatrus autem è custodia, quâ tenebatur, erupit.

pulumque ad libertatem convocavit.
sed irrito successu seditionis comprehensus seipse interemit, cuius exemplum amici ac famuli & filius natu major secuti sunt, reliquos cum mulieribus PTOLOMÆUS sustulit anno 3835. ante Christum 218.

XXXI AGESIPOLIS III. sub hoc exspiravit Spartanum regnum, Spartam Achæorum reipublicæ insertam circa an. m. 3839. ante Christum 214. anno imperij Græcorum 97. quam rectius exspirasse dicatur cæso & fugato Cleomene & in Ægypto imperfecto.

Lacedamone Regnantes ex familia Proclidarum.

Ex Heraclidis duo semper Reges Spartæ regnabant, factio ejus rei initio in Euribene & Procle fratre; hi enim, uti alias nunquam in vita, sic neque de Regno concordare potuerunt, cum uterque utpote simul nati & gemelli æquali jure regnandi gaudere sibi videretur. Unde etiam consultum hac de re oraculum, regnare jussit

E 6

ut;

108 *Ætas IV. ab an. m. 2940.*
utrumque, quam deinde consuetudine
servavit posteritas. Qui à Procili deces-
serunt Posteri Proclida primò, postmodò
autem à nepote ejus Eurytione dicti fu-
Eurytionida vel Eurypentida; nam eunda
nepotem Proclis Pausanias appellat *Eur-
yphontem*.

Regnârunt ergò ex Proclidis line-
hoc ordine I. PROCLES* II. SOUS-
III. EURYTHION* IV. PRYTA-
NIS* V. EUNOMUS, hic in turbu-
lentissima Reipub. tempora incidi-
cente Regum auctoritate, & nimis
sibilicentiam sumente populo: & con-
quandam contentionem dirimere
nisi cultro iestus moritur* VI. POLIUS-
CLES tenuit regnum post patrem
nec multò pòst diem suum obiit.
Età uxore grida* VII. LYCIUS,
qui leges deinde dedit Lasci-
dæmonijs* VIII. CHARILAUS poli-
humus habuit tutorem patrum* IX.
NICANDER* X. THEOPOMPO

De hoc THEOPOMPO scribit Pla-
tarchus & Aristoteles cum institu-
ut Spartæ Ephori crearentur; ob qua-

usq; ad annum mundi 3517. 109
rem ille objurgatus ab uxore, ceu qui
id ageret ut filijs minorem potestatem
relinqueret. *Relinquam*, inquit, *sed iu-*
niorum; ea enim tuta potentia est, qua vi-
ribus sui modum imponeat.

Ephori apud Lacedæmonias Magi-
stratus ejusmodi erant, quales apud Ro-
manos Tribuni Plebis à *Theopompo* sic ap-
positi Regibus sunt, ut apud Romanos con-
sulibus tribuni. Sicut enim à Consulibus ad
Tribunos provocare quisque poterat sic
Lacedæmonij à Regibus ad *Ephores*. Et
constat ab Ephoris alios Reges ejectos, &
alios interemptos fuisse; erant enim primo
pro ministris Regum, paulatim verò om-
nem in se potentiam transferentes ad tan-
tam licentiam pervenerunt, ut sensim
Magistratum proprium constituerint
nomine *Ephoriam*: sic diciti ἀπὸ τοῦ ἐφόρων
quod est intueri, quod ad civitatis salutem
oculos intentos haberent. Instituti ergo
Ephori sub *Theopompo* regnante cum collega
Polidore.

Post primum bellum Messenium te-
nuit regnum XI. ZEUXIDAMUS*
XII. ANAXIDAMUS,* habuit hic in
regno collegam ANAXANDRUM
& sub hoc Messenij è Peleponeso pulsi
sunt.

110 **E**tas IV. ab an. m. 2940.
sunt. * XIII. ARCHIDAMUS in
ce regnavit * XIV. AGASICLES
XV. ARISTON* XVI. DEMI
RATUS usus est CLEOMENE co
legâ regni, in iis, quæ ad Regnem
lumentum vergebant, minime autem
in ijs quæ obesse videbantur, unde
variæ discordiæ, etiam ad *Darium*
flassem exilium ei superanda fuerat.
XVII. LEOTYCHIDES contra *Al
vadas* in Thessaliam profectus, cu
eam facile occupare potuisset, unde
prælijs omnibus victor existeret, p
cuniâ se corrumpi passus est, unde
jestatis postulatus Tegeam inde
causâ profugit domo Spartæ exis
damentis dejectâ. * XVIII. ARCH
DAMUS II. Athenienses vehemen
ter affixit, & Messeniorum reliqua
fortiter expulit * XIX. AGIS I. in
tempore constitutum est ut dec
confiliarij regibus adjungeretur. Ma
ta egit fortiter & feliciter * XX.
GESLAUS cognomento Magus
quia excelluit animi magnitudine.

confili
sed quâ
peret, n
ad pug
princeps
Gracia
destinat
permitt
pingens
moriens
um vel
non corp
laborans
de hoc
bæus:
lum, tu
(fuit a
prioris
VIRI
de ne
inver
GIS I
Mag
tipatris
& acc

confilio, beneficentia & humanitate:
sed quod bella semper creparet & cu-
peret, non omnibus gratus fuit. Usque
ad pugnam Leuctricam per annos 30.
princeps fuit propemodum totius
Graciarum potentissimus simul & mo-
destissimus, ut Cicero ait: noluit autem
permittere ut statueretur sibi, vel de-
pingeretur corporis sui imago, ita ut
moriens quoque edixerit, *ne corpus su-
um vel pingere, vel effingerent, se enim
non corporu sed animi sui monumenta e-
laborasse.* XXI. ARCHIDAMUS III.
de hoc in apophthegmatis refert Sto-
boeus: cum vidisset catapultæ jacu-
lum, tam primum ex Sicilia adveatum
(fuit autem hoc inventum Dionysij
prioris, teste Athenæo) exclamasse eum
VIRI PERIT VIRTUS? quod ipsum
de nostrorum quoque tormentorum
invento videtur dici posse, XXII. A-
GIS II. pugnavit contra Alexandrum
Magnum, cum Dario; & contra An-
tipatrum ac Macedonios eâ fortitudine
& acerbitate prælia, ut cum ab hoste

cin-

112 *Ætac IV. ab an. m. 2940.*
cingeretur, multitudine vicius, vul-
ribus toto corpore exceptis & virili
licet deficientibus, ultrò tamen ho-
provocaret, & nemine congrede-
minus auso, solis missilibus confici-
tur. XXII. EURIDAMIDAS frater A-
gis.* XXIV. ARCHIDAMUS metuens
à *Densevrio Poliorceo* qui Athenis re-
ceptis, Spartæ quoque inhibabat, pri-
mus fuit qui contra fatorum responsa
Spartam fossâ & propugnaeulis na-
nivit.* XXV. AGIS III. exinde vi-
se intruserunt Tyranni, & dilacem-
potesas & virtus Lacedæmonia u-
toruit.

Archontes Atheniensis.

Codro Melanti filio gloriosâ mo-
te pro patria occumbente ann.
2985. qui erat annus Davidis 6. post
quam 17. Reges annis à *Cecrope ad Ca-*
druum 487. Regia potestate moderati-
essent, variata est forma gubernandi,
& instituti sunt *Archontes* perpetui,
sive *Principes*, vel ut alii vocant, *Prin-*

tores,
Num-
*clon**
*pns**
*netu**
spicim-
do exp-
usque
753. li-
novan-
tum el-
qui con-
fent,
decenn-
rantur
*medes**
*crassi**
nique
simul,
regim-
tueren-
Sacerdos
exacti-
ter Po-
lus,
1871,

tores, qui per totam vitam præcessent,
Numerantur illorum 13, scilicet Meo-
clon* *Augustus** *Archippus** *Terchip-
pus** *Phorbas** *Mezades** *Drogo-
netus** *Pheredius** *Ariphron** *The-
spicus** *Alemeon*.* Hi gubernan-
do expleverunt annos 316. ad annum
usque 3300. qui fuit ante Christum
753. Inde Prometheus popularis iterum
novam faciem regiminis induit; ven-
tum est enim ad *Archontes decennales*,
qui continuis tantum 10. annis præces-
sent, iterumque principatui expleto
decennio abdicarent, horum 7. nume-
rantur ab Eusebio. *Cecrops** *Aësi-
merdes** *Elidius** *Hippomenes** *Leo-
cratus** *Absander** *Erixias** anno de-
cique 3370. *Archontes annui*, iique 9.
simul, penes quos anni tantum unius
regimene esset, quo elapsa 9. alii substi-
tuenterunt. Forum primus *Rex* erat
Sacrorum videlicet ut apud Romanos
exactis regibus fieri cœptum est. Al-
ter *Polemarchus* sive militiae præfe-
ctus, Tertius *Ephorus*, qui nomen

anno

anno dabat, primus dictus est Crone
unde res Creone facta dicebatur &
de cæteris. Sex reliqui Themistocles
dicebantur. Paucis post annis, inquit
Torniellus, 6. circiter aut 7. post annos
nuos principes constitutos regnum
theniensium omnino defecit; & quo
quam plurima de eo prædicerentur
Histiæ, plurimum tamen in forma regi-
minis dedecoratum & variâ tyrannice
exercitum ipsâ vicissitudine ex-
spiravit.

Regnum & Reges Mordorum.

Inferfecto Sardanapalo & excisi
nive tres principes Assyrii, Regi
præfecti, dilaceratum regnum dimi-
runt, Arbaces, Phul, & Belus, ne
fice Phulbelochus Assyrii regis et
quias cum ruderibus Ninive, Zoro
autem Babyloniam sortiente; Arba-
ces Medium regionem in Asia reina-
& regni prima fundamenta jecit
m. 3236. ante Christum 812. ap. 112.

us est Can
batur &
hemofles
nis, inqu
7. post a
teguum
it; & qua
cent His
orma regi
ria tyran
tudine tu
es M
excis
rij , Re
num dñe
lesu. Po
regni re
tive , Za
ente; Ad
sia retin
ta jecta
12. an. 13.
ns ad annum mandi 3517. 115
ni Ozia 16. & Jeroboami 31. Primus
igitur Medorum Rex ARBACES dig
nitate, rerum gestarum amplitudine
inter Sardanapali præfectos clarissi
mus, quem idèò *Sardanapalus* per spe
ciam honoris ex aula sua in Medianam
allegavit cum potestate militiæ, quia
turpissimæ vitæ inspectorem habere
timuit, quem castigatorem tandem
expertus est, conspirantibus cum au
stori *Arbaces*, *Phulbelocho* & *Beleso* &
luxuriae a veneris Metropolim Nini
ven cum Sardanapolo Regum probro
evertentibus. Regnavit *Arbaces* an
nis 18.

II. MAUDANES vel MEDIDUUS
regnavit per annos 40. * III. SO
SASMUS vel SARSOMENES; hic
invalecente potentia Phulbelochi fa
milie, vestigalis factus est Assyrijs,
regnavit annis 30.

IV. CARDICEAS, alio nomine
ARBIANES regnavit annis 13. * præ
mittitur à quibusdam parens *Cardicea*
ARTECARMIS, sed hic videtur per
pe-

116 *Elias IV. ab an. m. 1940.*
petuo bello occupatus fuisse, ut
suo regnum stabiliret, neque unquam
solus regnasse putatur, unde etiam
sebius ejus non meminit* V. De
ces, alijs DIOCLES, sub hoc Salma
nassar inter alios captivos etiam Tib
am seniorem in Assyriam abduxit. Vo
catur hic idemque DEJOSES etiam
Arphaxad Judith. I. cap. tantum super
bius fuit, ut nequeridere neque exuta
re coram se quemquam pateretur; an
m. 3345 sub captivo *Manasse* Reg
Judæ à *Merodach* sive *Nabuchodonosore* Assyrio victus, captus & jacto
transfixus est, cùm regnasset annis

54.

Dejoces occiso, non tamen propt
re à Regno Medorum finis allatus est.
Cùm enim cæso *Holoferne* anno se
quente plagâ maximâ affectus esset
Merodachbus, & tumor cordis ejus imp
ressus, facile fuit Medos resumptio
nimis sua recepisse, & Regnum suum
ad posteros, atque ad *Cyri* tempora
propagasse,

V

VI. PHRAORTES *Dejocis* successor, dictus etiam ASSHERUS & à Diodoro ABINIS: Persas vicitan: m: 3345. bellicæ gloriæ affectator, & felici expeditione contra Persas elatus, Assyrios & Ninivitas adortus, ut patri illatam injuriam ulcisceretur, cum magna parte exercitus periret, circa an. m. 3377.* regnavit annis 54. * VII. CYAXARES I. diversis nominibus hic celebratur; alias ARTABONUS, vel ASTHBOROS, ab alijs STYBARIS, dicitur Cyaxares primus, ad distinctionem à Dario Medo, qui etiam Cyaxares dictus. Regnavit 7. annis.

Hunc Niniven obfidere properantem, Scythæ adorti, inde depulerunt, ejusque & vicinorum Asia Regnorum imperio potiri sunt; ideo de armis Spem abiiciens, atque addolos conversus, Cyaxares principes Scytharum amicitie atque hospitij jungendi praetextu ad convivium invitatos interficit, eisque eis reliquam multitudinem, non magno negotio, debellata, Asia iterum ejicit, & recuperatis iis, quæ amiserat ad Niniven regreditur, eamque vi expugnatam folo adquat, à quo tempore Assyrium Regnum omnino concidit.

VIII.

VIII. ASTYAGES regnare cepit
m. 3459 nabuchodonosoris 31.
Christum 594. pater fuit *Darij M:*
quem Xenophon & Josephus *Gai-*
rem quoque appellant, non natura,
adoptione. Hunc *Astyagem*, quem
Daniel vocat *Aßuerum*, celebrem redi-
dit *Cyrus*, ejus ex filia nepos, a quo
etiam vietus est, Regnoque exutus
m. 3495. *Josedeci* & desolationis
Ezrahimachii 22. cum regnasse
nis 38.

Et hic finis fuit Regni Medorum,
per annos 257. vel ut alij 259. floruit
quamvis enim memoretur in historijs
vnum Medium filius *Astyagis* (adoptione
scilicet) successisse parvi in Regno Medo-
rum, re ipsa tamen rerum potestas per
Cyrum jam erat, qui simul Persis imperata
& Medis, *Darios* sive *Cyaxari* affinitatis &
specialis amicitiae titulo precari id indupta
te, ut in Media moderaretur; fuit eni-
summa *Cyri* conjunctio cum *Dario* armi-
rum & armorum, ut qui conjunctis viris
postmodum Babylone occupata impo-
nunt in Persas transstulerunt.

Cyr

Cyri ortus, Educatio & exaltatio

Divinae providentiae laudandæ singula-
re nobis argumentum suggerit ortus,
educatio & exaltatio *Cyri*, quæ ita se habu-
isse invenitur. *Aflyagi* erat filia *Mandana*
unigenita, ex cuius utero vitæ oriri &
crescere vidit *Aflyages* pater per somnum,
vitæque totam occupare provinciam pro-
paginum diffusione. Ariolorum interpre-
tatione portendebat vitis filium ex ea na-
scendum, qui avum Regno spoliaret & Me-
dos Persarum servituti subiiceret. Ergo fili-
am nuptui dedit *Cambysi*, astuto consilio,
viro inter Persas mediocris fortunæ & se-
dati ingenij, ut proles nascituras stirpis
humilitate deprimeret. Filiam exinde
prægnantem accersit, parienti custodes
apponit, & natum filium *Harpago* arcano-
rum suorum participi occidendum comit-
tit; *Harpagus* autem vel metu vel commi-
seratione captus regio bubulco exponen-
dum dedit, quod audiens pastoris uxor,
quæ eodem tempore filium mortuum pe-
pererat, rogavit maritum, sibi ut pueram
regium alendum afferret, cui ille mōrem
gereas rediit insyluam, ubi exposuerat, re-
perit puerum, & prope eum canem uberi-
bus suis puphonem regium lactantem, & à
fex-

feris avib[us]que protegentem; sult[us]
ergo eum detulit uxori cane eum p[ro]p[ter]a
quente, quem non absque blanditijs
pit uxor, & mortuo suo filio substitut[us]
educavit. Post annos 10. cum Cy-
choro puerorum ludentium Rez esse
et[us], & contumaces aliquando cecidi
delata est ad Astyagem de pueru quere
accersitus ideo puer, & interrogatus
id fecisset, cur servus cæderet iugenum
quia, inquietabat, Rex eram electus, h[ab]e-
ratus Astyages constantiam pueri inno-
riam habiti aliquando somnij revixit
cognitioque hunc ipsum suum esse ne-
piratus Harpagi filium interficit & pa-
landum proponit; Harpagus autem
dissimilato, vindictam in aliud tem-
pert; conservatus tamen est ab Asty-
pos suis, eoquod ayo de cæde ipsius
beranti Magi responderint, jam som-
fatis satista[ti]um esse, quod Regem
pueros egisset. Gavisus ergo Asty-
ges Persidem ad parentes Cyrus ablegit
terim Harpagus Dux erat & præfectus
us militiae Astygis, & manserat hunc
p[ro]p[ter]a altâ mente reposta injuria, quam
ciceretur tandem Cyro jam adulione quinta
eum per litteras occultas ad bellum an-
ferendum excitat, Medorumque deli-
nem promittit, quos ipse interea

940 usq; ad annum mundi 3517. 121
m; sulce
ne eum p
landitij c
o substitu
cum Cyn
Rez effe
ndo cecidis
puero queri
itemogatus a
eret uenios
lestatu. hanc
puer in nunc
inij resouci
an esse ap
cit & pat
us autem
iud temp
tab Aphy
ergo Aphy
Danis Medo appellato, precario, tūm ut
m ablegau pietatem in avum maternum nondum exu
x præfethu ille videtur; tūm ut Medorum sibi animos
serat hunc paulatim astiu devinciret, Medium gur
aria, quam bernandam commisit. Cætera de Cyro
ad adulione quinta Ætas suppeditabit.

F Reg-

Regnum & Reges Macedoniae.

Macedonia Regnum fundatum est circa annum Ozia Regis Judæ 28. qui fuit annus mundi 32. à Carano quodam Argivo Phidianum fratre, quorum genus ab Hercule deducitur. Ideo Macedonij Reges & Alexanderini à Lagida Ptolomæus Maedone oriundi Heraclidas se se effundunt. Vir ingenio manuque promptissimus fuit, qui contracta ex omni Ptolemaeo validâ manu in Macedoniâ natus, ibi; Regnum auspiciatus et prævis limitibus, sed amplissimis propria-
tibus, de quo Plinius scribit, noplus aliquando continuisse, ut præfertim quando temporibus M. ni *Alexandri* in Imperium poterum effloruit; ad quem usque au-
rantur Reges, qui sequuntur.

I. CARNANUS, quem Eusebius scribit regnare cœpsisse sub Ozia, cupatā Edissā urbe domitis ibidem

Reguli
regiam
pris, cu
simul in
rum five
28. * II
III. T
IV. PER
Hic m
ubi offa
nam in fa
ditz fuer
ditum est
in Alexan
ture motu
* V.
primus
fortiter
Regnav
Regna
primus
nunc M
ciliis si
renova
infante
magnoa
R

Regulus in eorum locum successit, &
regiam sedem fixit; urbs autem à Ca-
pris, cum quibus imbre fugitibus
simul irruptus Carnanus, nomen Æga-
rum sive Ægus accepit. regnavit annis
28. [¶] COENUS regnavit annis 12. *

III. TIRIMAS regnavit annis 38.*

IV. PERDICCAS regnavit annis 15.

Hic moriturus filio suo locum ostendit,
ubi ossa Regum reponeret, prædicens Reg-
num in familia manusrum, quādiu ibi con-
dite fuerint posterorum reliquiae: & cre-
ditum est postea ex superstitione, deletam
in Alexandro familiam, quod locum sepul-
turae mutasset.

* V. ARGÆUS regnavit an. 38,
primum bellum ab Illyricis illatum
fortiter repressit * VI. PHILIPPUS I.
Regnavit annis 38.* VII. Æropus I.
Regnavit annis 26. amisit patrem in
prima infancia, idcirco Illyrici rati,
nunc Macedonas sine Rege adulto fa-
cilius supprimendos, magnâ vi bellum
renovant, in quo Macedones Regem
infantem in cunis, in acie collocant,
magnaque cæde profligatos Illyricos

F 2

fini.

124 *Ætas IV. ab an m. 2940.*

finibus expellunt. Ab aliis scribitur
ÆROPS vel ÆUROPLUS* VII.
ALCETAS regnavit annis 29.* II.
AMYNTAS I. primus regnavit
nis 50.

Jussus hic à *Megabazo*, quem *Darius* &
Strabius miserat cum copiis, dare Regis suot
ram & aquam (erat hoc Persis dedicatione
Symbolum) postulatis his ob boiteme
tum annuit, & legatos pro regia dignitate
splendido convivio excipit, qui cum eis
multa petulantius faceret, *Alexander* illis
patre ob ætatis reverentiam cedere voluit,
& pro mulieribus (quas barbarorum
missu abductas, ornatiores se reducere
promiserat) adolescentes habitu matrona
li indutos, gladiosque sub veste tegentes
convivium reduxit, & ad unum omnino
terfecit.

X. ALEXANDER I. cognomo
to Dives regnavit an. 43

Plutarchus & Eusebius scribunt in
Alexandro fuisse summa virtutum omni
ornamenta, quibus Regnum suum sup
modum feliciter gubernavit. Solitus
morat adeo opibus affuxisse eum, ut *Apollon*
Delphos, & *Iovi* Elidem, utriq; magna
aureas statuas miserit. Musicos etiam mu
neribus liberalissime honoravit, quam
m

40. usquam solum mundi 3517. 125
iis scriptis
IS * VII
is 29. II
egnava
m Darini E
Regi suo te
s deditio
bohalem me
regia dignitate
qui cum eis
exando filius
cedere solo,
parvum
e reducunt
situ matrona
e tegentes, p
am omnes
cognomina
ibunt in h
tum omnia
i suum sup
Solinus m
im, ut Apoll
triq; magis
os etiam mu
it, quam mo
ni

nifcentiam Pindarus Lyricus praecepit ex-
pertus est.*

XI. PERDICCAS II. regnavit an-
nis 78. Variis expeditionibus militari-
bus promovit Regni fortunas. Fami-
liarem sibi habuit *Hippocratem* Medi-
cum, qui, cum multum in Macedonia
& Thessalia versaretur, silvarum in-
censione pestem illam Atticam inde
pepluisse scribitur. * XII. ARCHE-
LAUS I. regnavit annis 24.

Relictus hic à patre *Perdicca* tutor filii è
Cleopatra nati, nefariè hunc in puteum
precipitatum necat. Ædificiis præcipue,
ac navalis militare instrumentis & armis Ma-
cedoniam instruxit; vias etiam magnis sum-
ptibus kerri curavit; viros litteratos adeò
tenebant, ut Euripedem Tragicum de-
fusum non solum contentus fuerit funeris
sumpta prosequi, sed & crinem suum to-
tundere, ut publicum mærorem ostende-
ret. *

XIII. ORESTES fratri *Archelaos*
successor datus, ab *Erope* tute ab occi-
sis est. Aliqui scriptorum hic in-
terserunt *Eropum* II. Sed plerique
ejus non meminerunt, et si ortum à Te-

F 3

mens-

LIPPU
affervate
ne pen
tisque r
holistic
Claparr
noregul
Decorum
cari, seq
tem hab
num 37
quens pa
to Mag
turum A
num cu
rum. E
ges ann
25. Reg
in Ale
Paul
erat ex
cens, q
illumin
bris il
cisset, R
quod ill

menidis fateantur.* XIV. ARCE
LAUS II. regnavit annis 14. Inte
grus per errorem à Cratete inven
ne. * XV. AMYNTAS II. reg
annum.* XVI. PAUSANIAS ann
regnavit. * XVII. AMYNTAS I.
regnavit annis 24. bis Regnodejecta
à Sestio, primò quidem redactus
Thessalis; postverò in desponsatione
redactus, in exilium ire constitutus,
sed ab uno ex familiaribus remans
opportuno sermone, quo abduc
dari audierat, quod Hellopidas
rat ad Dionysium priorem; Helle
nam sepulturam imperium esse, in
novas inductus castellum quod
munitissimum occupat, & trans
spatio accersitis hinc inde auxili
universam Macedoniam recuper
XVIII. ALEXANDER II. filius
Amyntae, regnavit annum unum.*
PERDICCAS III. filius secundus
Amyntae annos 5. regnavit, illip
& Atheniensibus bellis infestus,
versus hos in acie occubuit.*XXI.

LIPPUS II. Filius tertius *Amynas*
affervatus obfes à Thebanis, & ad om-
ne genus virtutum informatus, mul-
tilique victoriis contra Macedonias
holcas fortunatus, occisus est in nuptiis
Cupare filia à *Pausania* satellite, an-
no regni 25, illo ipso die, quo inter 12.
Deorum fratras suam quoque colle-
cat, seque divinæ Majestatis consor-
tem haberi voluit an. m. juxta Salia-
num 3718. ante Christum 335. relin-
quens post se *Alexandrum* cognomen-
to *Magnum*, Imperio Græcorum fu-
turum Atlantem, & Macedonias Reg-
num cum magno Imperio copulatu-
rum. Explorunt igitur omnes hi Re-
ges annos circiter 471. scilicet ab an.
25. Regni Oziasque ad initium Impe-
rii *Alexandri Magni*.

Pausanias, qui necem Philippo intulit,
erat ex *Onbarum* genere Nobilis adoles-
cens, quem *Attalus*, mero gravatum, sedâ
illusione profligerat. Is cum factus fo-
bris illatae sibi injuriæ atrocitatem didi-
cissem, Regem eus ultorem frustra expetiit,
quod ille *Attali* operâ in suscepto bello

F. 4

plu-

plurimum indigeret, ejus tamen animo studuit munieribus & honoribus mitigare. *Pausanias* autem implacabilem iram animo, non injuria solum auctorem, sed poenae quoque irrogandae negligenter cisci decrevit. Itaque equis ad urbis portas dispositis, gladio occulto accinctis & lippum a stipatoribus suis semotum, & manice circumspicientem obtinet, cum que ad paratos equos contendit; sed collapsus, dum resurgere conatur, a Pericula multis ictibus confossus est. *Infinis* retenet creditum fuisse hunc percussorem ab Olympiade immissum repudii ulciscendi opem, nec ipsum *Alexandrum* ignarum pater extitisse, qui fratrem ex novemceptum, Regni aemulum timeret, itaq. Janiam ab utroque ad eam cadem impulso fuisse. Fuit autem Olympias filia *Nepos* Regis Molosorum, ex gente Eacidam quae peperit *Alexandrum Magnum* & *Cataram*.

Regnum & Reges Romanorum

I Dem Romæ, ac Regni Romanorum diti natalis annus est, ab orbe condito 3302. Olympiadis VII. an. Adiudicæ & Uria Israëlis Reg. 9. 0) Pontif. 6. Templi Hierosol. 280, I. Adulatio

pcrij Af
24. abl
751. REX
LUS, na
ignoto.
De Pa
inguit, po
fræ Sacer
rum can
petentia
lt. Qui
fuisse; alio
antempot
rupian, q
re armis
clisa, not
obscarai
Hæc
à Marte
Remum
Faustulus
Puer co
spem in
Adulatio

perij Assyrio: * 1371. Theglatphal:

24. ab illo exciso 432, ante Christum

751.

REX ROMANORUM ROMULUS, natus matre *Rhea Sylvia*, patre ignoto.

De Patre Romuli, *Dionysius*, quarto,
inguit, post anno, ex quo Rhea Sylvia Ve-
stra Sacerdos consecrata fuerat Iliæ, sacro-
rum causa parva aquam in Martis luco
petens stuprum in fano, nescio quis inten-
tu. Quidam dicunt unum de procis ejus
fuisse; alij voro ipsum. *Emulum insidi-*
antem patiū, ut morti posset addicere cor-
ruptam, quam libidini servientem, corpo-
re armis ad summum terrorēm septo, cun-
ciliq; notis faciat, quantum fieri poterat.
obcuratis,

Hæc *Dionysius*, hinc origo fabulæ
à Marte conceptos esse *Romulum* ac
Remum! Natus igitur & expositus à
Faustulo pastore, inventus & educatus.
Puer cœpit litteras Gabijs discere, &
spem indolis de se eximiæ præbuit.
Adultior factus & edoctus à Faustulo

F 5

stir-

stirpem suam, maternam saltem, & iuriam ab *Amulio* illatam, cum patribus & fratre suo *Remo*, *Amulium* pugnat, vincit & obfruncat. Regnumque *Numinori* restituit, quo auctore C. Ioniæ deducendæ init consilium, jusque rei socio assumpto *Remo* fundamenta jicit urbis, futuræ orbis & gentium Dominæ, & legibus æquos ac mænibus firmat; finitos bellum festos, & victos agrorum deceSSIONem multat, & Neo-Romæ limits quaversum dilatat. A vino, & oculi cuncte inebriare potuit, abstinuit. eò quidem, ut *Egnatium* quendam uxorem, quod vinum bibisset, intencerat, cæde absolveret. Rigidus fuisse adeò, ut etiam fratri suo æmulatione & contentione ortâ de Remuris Pallantii possessione, quis alterutrum Dominium haberet, bellum intuleret & in pugna ictum fatalem infixeret. demum an. 3338, cum regnasset annis 36, incognitâ morte extinxerit.

Censent probabiliter aliqui Patricios
conjurasse in mortem Romuli, eò quod ty-
rannice regnaret, & in ipsa Curia, quæ in
aede Vulcani habebatur, necâsse, & ne ca-
daver compareret, corpus frustatim dis-
cerptum sub togis extulisse, & clam terra
obruisse. Credibilius fortassis dicunt alii Ro-
mulum Divinitatis honorem captantem
nominavitum à malo Dæmonе abruptum fu-
isse; qui deinde populo eum Deum factum
esse, & Quirinum appellari velle, menti-
tus est.

II. NUMA POMPILIUS Rex
creatus an. 3340. sub Regno Manas-
si & Osaia Olymp. 16. ante Christum
713. Per Legatos à Romanis ad Reg-
num evocatus, unitatem in divisam
Rempublicam, & simul supersticio-
nem & malum secum induxit; finge-
bat se EGERIAE per nocturnos con-
gressus familiarem esse, ut mortuus
facilius haberetur pro Deo, cui etiam
vivo cum Deo commercium fuisset.
Sacra instituit, sed malis artibus usus
Suspicionem non levem magiae movit,
Mortuus an. 3382. Regni 43. Regis
Manassi 45. ante Christum 671.

F 6

III.

III. TULLUS HOSTILIUS

Horatio *Dives* Cognominatus, Num
num ambijt contra *Martium*, Non
è filia nepotem. Hic à *Mecio Saffo*
Dictatore Albano, perfido profugio
prælio contra Veientes & Fidenates
deceptus, injuriam vindicat Albæ ex
cidio, & rem Romanam victorijs mul
tis amplificat. Mortuus est an. m.
3414. ante Christum 639. Regni sui
32. temporibus *Iosæ & Helcia*.

IV. ANCUS MARTIUS

Rege *Judæ*, an. 3415. à Senatu electus
est. Filius fuit *Pompilia* filia Nona.
Latinos ferocientes compressit, Po
torium vi cepit; Fidenates exagitat
Sabinos compescuit, Veientes
Volscos debellavit, & imperiō ad
mare prolatu Ostiam coloniam
duxit. Mortuus an. regni 24. an.
3438. ante Christum 615.

V. TARQUINIUS PRISCUS

nomine *Lucumus* dictus, patre ne
Demarato Tarquinio in Etruria de
bilissima Heraclidarum prosapia, q
deut

133

ad annum mundi 3517.
 TULLIUS
 natus, R.
 ium, No
 ecio Suffo
 profugio
 Fidenat
 at Albæ ex
 foris mul
 est an. m.
 Regni sui
 cia.
 US sibi
 natu ele
 filiae Nove
 pressit, Po
 exagita
 Jejenies
 periou
 coloniam
 24. an
 Priscus,
 patre na
 curia den
 osapia, qu
 detur

defuncto, uti & fratre, qui fuit *Arvus*
 nomise, ipse amplissimorum hæres
 bonorum, Romam fortunarum sua
 rum sedem delegit, & præstítâ stre
 nuâ opera *Anco Martio* meruit eidem
 Senatus Suffragiis succedere an. m.
 3439. Sedecia 4. Bella gessit cum la
 tini, Sabinis, Hetruscis, & re ubique
 gesta feliciter splendidos triumphos
 egit, plurimis ædificiis auctâ Româ
 interemptus est an. regni 38, an. m.
 3476. ante Christum 577.

Necis autores fuerunt ambo filij *Anci*
Marij, quos *Tarquinius* à patre defuncto
 in tutelam accepit, sed adultos facinoris
 alcujas reos in exilium relegavit. Hi au
 dacillimos dnos conjuratorum selegerunt,
 qui habitu pastoritio & falcibus lignatorij
 intrudi meridie Regiam adeunt, ibique
 motus se maledictis incessunt, ob illatam
 injuriam Regis opem implorantes, vocati
 ad Regem, dum inter se contendunt ac lu
 dibrio habentur, falcibus impetunt Regem,
 relictoq; in vulnere telo, foras fese ejiciunt,
 sed comprehendunt, proditis auctoribus, pœnas
 dedere.

V. SERVIUS TULLIUS gener
 Tarquinij Prisci, natus à patre *Tullio*
 Cor-

Corniculario, (qui in expugnatione
Corniculi urbis bello cecidit) & ma-
tre *Ocrisa*, quæ captæ, & *Tarquinii*
Regi, cum esset formâ præstanti, &
prægnans, extra sortem data est, cum
que peperisset, mariti nomen filio de-
dit, & *Servium* simul appellavit, quod
eum in servitute peperisset. Propter
dotes insignes, quarum specimen ad-
ultâ ætate dedit, inter Patrios ele-
ctus, tandem etiam *Tarquinij* filiam
conjugem promeruit, ac socero os-
so ipsius familiæ unicum præsidium
extitit; nam de sociis voluntate (quæ
malè metuerat, ne *Martij* fratres
Populo & Senatu regno admoveren-
tur) accendentibus & confirmantibus
suffragiis Patrum, illud in se transiit
regiorumq; nepotū tutelam suscepit.
Populum munificentia conciliavit, pa-
pillos jam puberes affines legit; con-
tra Hetruscos bellum gessit, & terci-
vice triumphavit. Instituit censum,
classes, Centurias, & Tribus. Domesti-
co tandem filiæ, & generi sui scelere

everius est. Etenim de *Tarquinij Su-*
perbiambitu edoctus, cum hoc illum
nomine & privatum objurgasset, & in
Senatu accusasset, tacitoque omnium
consensu condemnatum, denuo in
gutiam recepisset, aliquantò post ho-
mem experitur. *Tarquinius* enim ob-
servato eo tempore, quo Plebs ruri oc-
cupabatur, cum regijs insignibus &
armatus in forum descendit, Senatum
per praecones cōvocat, & ab uxore Rex
audit; *Servium* autem id prohibiturū,
& cum objurgatione vim intentantem,
validior ipse primum per gradus præ-
cipits, deinde domum repeten-
tem, permissos sicarios peremit, &
Regnum pervim retinuit an. m. 3520.
ante Christum 233.

VII. *TARQUINIUS Superbus*
occupato per vim Regno armatis se
circumspicit, *Servij* studiosos cædi-
bus varijs lustulit, Leges *Servij* abroga-
vit, neglecto Senatu se gessit Tyrannū
non Regem, utque muniret Tyranni-
dem, affinitate se junxit cum *Oclavio*

Manio

Manilio & gente latinorum; cum
ille vir Princeps erat; Bella in V.
scos, Gabios, Rutilos majore ex parte
feliciter confecit; verum cum in
ram diuturniorem traheret in Ardua
obsidione, interea SEXTUS TAR.
QUINIUS Superbi filius, adulterio se
contaminat cum LUCRETIA Tar-
quinij Collatini conjuge; erumpit nefas
diriore adhuc eventu, unde Populus
cum Collatino & Junio Bruto conjurant
de Tarquinio Rege & filiis urbe per-
lendis. Plebis scitum supere ea re con-
fatum, ad castra mox missum, ut ex-
ercitus totius urbis judicium & con-
sensum sequeretur, quod, annite-
bus T. Herminio & M. Horatio, perfec-
tum est. Re innotescente, Tarquinus
confestim effusis in cursum equis ad
urbem properat, cumque portas clas-
sas reperisset, & armatis referta pro-
pugnacula, quantocuyus castra gemina-
seque afflictans, repetit: sed illi
quoque rebus jam perditis pervenit.
Itaque urbe exclusus & castris, Gabio-

ad filium fugit, ex quo facto ab antiquis Romanis dictum est REGI FUGIUM, quod sexto Kalend: Martias factum an. 3545. ante Christum 244, & deinceps celebratum est.

Tarquinus autem jam penitus exacerbatus Veientes & Tarquinenses ad bellum inflammat, & Porsenans ad obsidionem Romæ adducit, quâ Muniū Savola artibus solutâ, postremò Oslavum Mamiliū & Latinos immittit, cum his atrociter pugnatum est à Romanis, ut occumberet Mamilius. Rebus ergo desperatis, Curias ad Arsfidemum Tyrannum confugit, ibique velut S. Augustinus scribit, Tusculi tandem, non Tarquinius Superbus, sed abjectus & humiliatus mortuus, an. exiliis 14, regni 25, vitæ suæ 80.

Adaterium autem à Tarquinio Lucretia illatum hōmodo erupit. Ad flagitium quidem illa consenserat, sed ingenti compulsa metu, cum ille minaretur se interficiam cum famulo compositurum, ut in flagitio deprehensi, interficiisque viderentur, sed hac culpa Lucretia neque ultima fuit, neque

138 *Ætas IV. ab an m. 2940.*
que maxima; nam qui crimen perfuerit
Dæmon, ejus etiam tantum intulit dolorem,
ut præ illius impatientia etiam coram
natis & amicis narrato facinore, & unde
ne illius efflagitata, strictum culturum in
cordia altè demerserit, & luctantem a
mam in paternis ulnis emiserit. Unde
rum non est tam atroci facinore, & an
ciore post illud eventu, conditam Ro
manam vindictæ furore exarsisse. Et hæc illa
famosa *Lucretia* est, Poëtis decañata, piso
ribusque celebrata.

Et hic finis & terminus Regum Roman
rum est. Convocato ex eo tempore Se
natū, Populoque, decretum atque inv
atum est juramento, Regem post hæc non
nem Romæ creandum esse, neq; à se, q;
à posteris. Ne tamen funditus delectum
regium nomen, decretum est, ut Pontificis
cum Auguribus unum e senioribus eten
qui sacris præcesset, & Rex Sacrorum di
retur.

S. 6. *Institutio Rituum So crorum & Profanorum.*

INVENTIO REGUM OLEO SANCTO, q
quo Exodi 30, primò usurpata à Sa
mule in Saule an. m. 2962. 1. Reg. 10
Tul